

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۰ جون ۲۰۱۸

"اسلام سیاسی" سرانجام خون "ملا" را هم ریختاند

۶

شنبه- ۱۹ جوزا ۱۳۹۷- کابل:

در ششمین بخش این مختصر، نظری می اندازیم به انگیزه تدویر این جلسه عاجل که فیصله های آن بیشتر به کتابهای قصه خوانی پاکستان می ماند، تا محصول خرد جمعی حدود ۲۰۰۰ تن انسان بالغ- بلوغ سیاسی مدنظر نیست، بلکه بلوغ فزینی هدف است، حین برخورد به یک مسأله بغرنج با ۴۰ سال گذشته خونین.

هرچند در آغاز تدویر آن جلسه عاجل، چنین حدس زده می شد که هدف از تدویر آن، بیشتر یک حرکت تبلیغاتی از جانب "باندارگ" به خصوص "غنی احمدزی" است که عملکردهای تکررانه اش در تمام زمینه ها به خصوص مضحکه انتخابات پیش رو، کوس رسوائی اش را چنان به صدا در آورده که سفارت امریکا به ناگزیر با معرف و تضمین کننده اش یعنی "کرزی" تماس گرفته و از وی خواسته اند که اگر این انسان خیره سر بازم به حرفت گوش نداد، خود را مقابلش کاندید نما؛ و بدین وسیله می خواهد اندکی از فشار بر شانه هایش بکاهد، مگر تکامل اوضاع مطالب دیگری را که در اخبار سرچوک تبصره می شد نیز از پرده بیرون انداخت. چنانچه:

بعد از تذکر قومندان عمومی نیروهای اشغالگر در افغانستان که طالبان و امریکائی ها با هم مذاکره دارند، اخبار سرچوک حکایت از آن داشت که این تماسها جدی بوده، امریکائی ها طبق معمول و عادت که هیچ زمانی در انجام یک کار، نظر نوکران و مزدورانش را نمی پرسند و آنچه را خود به نفع شان تشخیص می دهند، همان را عملی می کنند؛ اینبار هم با لگد زدن بر جسد متعفن دولت دست نشانده و شورای نامنهاد صلح آن، خود ابتکار عمل را به دست گرفته، در غیاب و حتا بدون اطلاع دولت دست نشانده به توافقاتی با طالب رسیده اند.

همزمان با پخش این اخبار سرچوک، متوجه بودیم که یکباره در رسانه ها صحبت از بی کفایتی شورای صلح و میلیونها دالری که در آن حیف و میل شده است اوج گرفت. صحبت هائی که در صورت اوجگیری بیشتر می توانست به قطع کمک های چند ده میلیون دالری به آن نهاد بینجامد.

در چنین اوضاعی وقتی کفرانس ۲۰۰۰ نفری اسلام شناسان به صورت عاجل برگزار گردید، حدس اول این بود که دولت دست نشانده می خواهد بدان وسیله، از مرگ و نابودی شورای صلح جلوگیری نماید، مگر اعلام آتش بس از جانب "غنی احمدزی" و جواب نسبتاً موافق طالب برای اولین بار در طول تاریخ حیاتش با دولت دست نشانده، نشانگر

آن است که قضیه در همان اخبار سرچوک خلاصه نشده، مسائل دیگری نیز در پس پرده اتفاق افتاده که تا فعلاً از آن خبری نداریم.

به مثابه حدس و گمان می توان نوشت:

بعد از مذاکرات سری بین طالب و امریکا، با در نظر داشت این که امریکا به هیچ صورتی حاضر نیست مهره طالب را در میدان رقابت با روسیه و ایران از دست بدهد، نیروهای اشغالگر به توافقاتی با طالب رسیده اند که دولت دست نشانده صرف مکلف به انجام فیصله های آن می باشد، یکی از آن فیصله ها اعلام آتش بس یک جانبه از جانب دولت دست نشانده و توافق زمانی محدود و مشروط طالب با آن است.

به عبارت دیگر آنچه را فعلاً به نام ابتکار دولت دست نشانده و دنباله روی طالب از سیاست های "باندارگ" تبلیغ می شود در واقع بخشی از یک سلسله توافقات گسترده ایست که بین طالب و اشغالگران امریکائی انعقاد یافته است.
ادامه دارد